

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1050 23 tháng 8 năm 2015

Thơ ngỏ

Một Chiều

*Một chiều tiến hóa không ngăn cản
Khai thông trí tuệ tự thức làm
Đồng hành chung hợp cùng chung tiến
Trật tự qui nguyên diệt lòng tham*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 3/12/2005 đến 9/12/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Phát triển vô cùng là sao?
- 2) Trở về với tự nhiên và hồn nhiên là sao?
- 3) Đường nào là đường tắt?
- 4) Nơi nào sẽ đến và nơi nào sẽ không?
- 5) Tự do tiến hóa là sao?
- 6) Tự tu tự tiến là sao?
- 7) Hành pháp để làm gì?

<p>1) San Diego 03-12-2005 5:44PM <i>Hỏi: Phát triển vô cùng là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa phát triển vô cùng tức là trở về tự nhiên.</p> <p>Kệ: <i>Thực hành đến lúc tự nhiên hồn nhiên Nhắm mắt là đã ở nơi khác Thực hành tiến hóa nơi nơi khác Vô cùng thay đổi thân tâm sáng</i></p>	<p>2) San Diego 04-12-2005 5:53PM <i>Hỏi: Trở về với tự nhiên và hồn nhiên là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa trở về với tự nhiên và hồn nhiên là về gốc.</p> <p>Kệ: <i>Nguồn gốc sanh ra trong tự nhiên Phát triển vô cùng tự tiến xuyên Đường đi sống động gieo duyên tốt Thanh tịnh tâm tu càng phát triển</i></p>
<p>3) San Diego 05-12-2005 6:02PM <i>Hỏi: Đường nào là đường tắt?</i></p> <p>Đáp: Thừa thực hành là đường tắt.</p> <p>Kệ: <i>Khai trí mở tâm phải thực hành Tâm tư dứt khoát tự tiến thông Khai triển chính mình tự lập công Khối óc chuyển đều tự khai thông</i></p>	<p>4) San Diego 06-12-2005 8:32AM <i>Hỏi: Nơi nào sẽ đến và nơi nào sẽ không?</i></p> <p>Đáp: Thừa nơi vô cùng sẽ đến, nơi bẻ tác sẽ không.</p> <p>Kệ: <i>Nhập định nhẹ nhàng quên tất cả Chẳng có mê mù tự tiến tu Minh tâm kiến tánh hồn vía du Thanh tịnh thức hồn gieo duyên tốt</i></p>
<p>5) San Diego 07-12-2005 7:10AM <i>Hỏi: Tự do tiến hóa là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa tự do tiến hóa là không ai ràng buộc.</p> <p>Kệ: <i>Thanh thanh diệu diệu tiến thanh hòa Tiến hóa thâm sâu tự tiến xa Cần khôn qui một trí phân hòa Khai triển vô cùng tự vượt qua</i></p>	<p>6) San Diego 08-12-2005 7:43AM <i>Hỏi: Tự tu tự tiến là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa tự tu tự tiến là phải hành pháp.</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh pháp giải phân Quý tướng Trời cao tự cứu mình An nãn sám hối giải phân tiến Không còn trở ngại sống an yên</i></p>
<p>7) San Diego 09-12-2005 6:20AM <i>Hỏi: Hành pháp để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa hành pháp để tạo một thói quen tốt.</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh pháp để tập quen Khai triển chơn tâm tự thức hồn Qui đạo tình đời không luyến tiếc Quý thương Trời Phật tiến rất nhanh</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

TRÂU BÒ

Trâu bò có hạnh trâu bò
Có tâm bồ tát giúp cho người đời
Sống thời chẳng cãi một lời
Chết thời toàn bộ giúp thời thế nhơn
Hy sinh chẳng có giận hờn
Tình bò sâu đậm tình đời lạc trôi
Thế nhân tranh chấp đạt ngôi
Tay không đi mắt ôi thời thế tình
Đi đi lại lại cũng mình
Bày trò loạn động kết tinh chẳng còn
Tâm tu học hỏi hao mòn
Đến ngày thử thách biết con Cha Trời
Ngậm cam chẳng nói một lời
Lui về thanh tịnh thức thời giác tâm
Nam Mô Lục Tự thì thâm
Giải phần tâm nghiệp siêu âm đạt hòa
Cảm thông nguyên lý tình Cha
Trong ngoài khai triển vượt qua cảnh đời
Thương yêu nguyên lý của Trời
Hy sinh trọn kiếp hưởng đời Thượng Ngươn
Vì mình vì họ rõ ơn
Cha Trời ban phước giải cơ mê sâu
Từ tâm học hỏi nhiệm màu
Cha ban mùi đạo trước sau dung hòa
Trâu bò phải giữ thật thà
Thương yêu tận độ chan hòa tình thương./.

Lương Sĩ Hằng
01-06-1989

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 47

Chuyên cần thực hiện pháp thanh cao
Cứu giúp hồn mình rõ nhiệm màu
Quy hội tình người trong ý thức
Bình tâm học hỏi chẳng tô màu

“Chuyên cần thực hiện pháp thanh cao”:

Chuyên cần liên tục như vậy mà hành pháp, thì tiến hóa tới thanh cao và phát triển.

“Cứu giúp hồn mình rõ nhiệm màu”:

Nhờ pháp giúp đỡ phần Hồn tinh táo, và hiểu được cái màu nhiệm của Trời Đất.

“Quy Hội tình người trong ý thức”:

Lúc đó hiểu mình hiểu người, tự tu tự tiến.

“Bình tâm học hỏi chẳng tô màu”:

Lúc nào cũng quân bình đạt thức rõ ràng, không còn pha chuyện này chuyện nọ, lẫn lộn trong tâm thức của chính mình. Tu phải thức giác, tu phải tự sửa, tu phải ăn năn sám hối, mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình, đã hành sai từ nhiều kiếp chứ không phải kiếp này đâu. Không phải bữa nay, không phải giờ này, nhưng mà đã nhiều kiếp rồi, nó ẩn tàng trong khối óc thần kinh của chính chúng ta, tạo thành nghiệp lực.

Lo âu mà không biết lo âu chuyện gì? Có ăn có mặc cũng lo, tham sống sợ chết là lo rồi, sợ nghèo cũng là lo, càng sợ nghèo càng gia tăng tánh tham, loạn động không dứt khoát. Thành thật, một là một, hai là hai, có là có, không là không, mới là an nhiên tự tại không phải lo. Chuyện có có không không là Trời Đất đã sắp đặt rồi, lúc ta giáng sanh xuống thế gian là đã sắp đặt rồi, đã đặt cái máy đó trong khối óc chúng ta để hiểu và tiến, mà không chịu hiểu thì không bao giờ tiến.

Cho nên thế gian kích động và phản động, buồn tủi mới là đi tu, khổ cực mới là đi tu, dốc lòng tu mới thấy rõ mình sai chẳng có ai sai. Cứ đâm đâm thực hành để phát triển để đi tới, thay vì thụt lùi. Tình cảnh thế gian có đầy đủ hết, Thượng Đế đã ân ban rõ ràng có thân xác. Bên trong thanh tịnh tìm đầy đủ cũng có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Tim, can, tỳ, phế, thận, tức là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang. Khi mà chúng ta thanh tịnh, nhắm mắt thấy màu sắc rõ rệt, còn không hành thì làm sao có? Đề tự nhiên như vậy, bèo trôi tới đâu hay tới đó, là chỉ có khổ thôi không tiến nổi! Phải tự thức! Tình Trời đã ban chiếu hằng ngày hằng giờ, có ánh sáng là có vui.

Hiện tại nhân loại thế gian không có ánh sáng là không có vui, có ánh sáng là có vui, thì chúng ta phải hướng về con đường vui để tiến hóa. Thanh tịnh nó mới vui, quân bình nó mới vui, xán lạn nó mới vui. Sáng là tịnh, tối là động, cho nên Trời đã cho thế xác con người có đàn ông, đàn bà. Đàn ông đàn bà vô bóng tối là động rồi, đi ra ánh sáng nó là tịnh, phân minh rõ ràng. Mà chúng ta tu, nhắm mắt Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đầy đủ, lần lần nó bùng sáng ra, nó hội tụ nguyên khí hòa hợp với Trời Đất, thì nó mới thấy ánh sáng.

Khi thấy ánh sáng rồi nó càng phải tầm thanh quang sáng hơn của Trời Đất đã có. Càng tiến lên thì càng tầm ánh sáng khác, diệu thanh nữa là ánh sáng của đại bi càng khác hơn nữa. Nơi đó là vô sanh bất diệt, sự cảm thức diệu hiền, hành triền và không có trì trệ thoái bộ nữa. Càng tu càng tiến, càng tu càng minh đạo pháp, sửa tâm sửa tánh rõ rệt, trong hành trình nhện nhục, thực hành đến đích. Nếu chúng ta không nhện nhục, không có lên được một lớp.

Bây giờ thấy thế gian nhà cửa thay đổi, hồi xưa nhà tranh nhà ngói là sang lắm, bây giờ nhà lầu cao vút là do đâu? Do khối óc con người, biết, hiểu và làm được. Muốn có nhà cao thì phải có cái căn bản gốc gác vững vàng mới cất cao được, nếu không, gió thổi là sập. Sự thông minh của con người nhờ kiếp này tới kiếp kia, phát triển phát triển và xây dựng xây dựng, nó mới hình thành. Ngày hôm nay, dưới mặt đất chúng ta thấy hình thành được nhiều việc, suy gẫm trước kia con người không có thể làm được, ngày nay đã làm được rất nhiều. Vệ tinh cũng có. Tất cả những chuyện gì hòa hợp với nguyên điển của Trời Đất, đều đã và đang phát triển.

Cho nên người ta nói rằng kỹ thuật cao độ thế gian đang phát triển. Kỹ thuật cao độ là sự quân bình, do sự quân bình trong tâm thức con người tìm ra và đóng góp, xây dựng. Nếu mà không quân bình thì không tìm ra cái nguyên lý lực học. Lực học mới chế ra phi cơ, không biết lực học không chế ra phi cơ, nặng nề ra sao phải phân minh rõ ràng mới bay lên được. Toàn là lực học, lực học là chỉ điện giới. Càng tiến tới điện giới càng cảm thông lực học, cảm thông nguyên lý của phần hồn đã và đang tiến hóa tùy theo nhịp độ của thiên cơ.

Ngày hôm nay chúng ta có cái pháp, rút ngắn thì giờ để xây dựng tâm thức phát sáng, điển quang dồi dào, sống trong thanh tịnh, tiến hóa trong sự an nhiên tự tại, không còn mê chấp lo âu nữa. Dứt khoát tình tiền duyên nghiệp, thực hành điển quang xán lạn, đó là của Trời bất diệt không ai cướp được. Có điển mới về Trời, có sự thanh cao mới thức giác, cứ hành pháp khứ trước lưu thanh là đúng đường.

Chính mình khai triển chính mình, vì chính mình là một khối điển quang, đang ôm ấp uất khí của trần gian mà giải không được gọi là nghiệp lực. Ngày nay chúng ta có cái pháp “*khứ trước lưu thanh*” là chúng ta có cơ hội giải nghiệp lực trong tâm thức thì pháp lực sẽ mạnh. Pháp lực càng ngày càng mạnh là càng thanh nhẹ, càng thanh nhẹ là chỉ có đi lên, không có thể đi xuống được, động là nó bay rời.

Ở thể gian có xác có tâm, là có một cơ cấu nhiệm mầu, Trời Đất đã hình thành, nhưng mà không chịu khai thác thì của này cũng sẽ tiêu tan, không trường tồn được. Ôm xác phàm cứng như là bộ xương, nhưng mà bộ xương cũng không làm được việc gì. Bây giờ trước mắt đã cho thấy nhiều người có xương, nhưng nó bị vô hóa, càng ngày nó càng tiêu, khớp xương càng ngày càng lụn bại, đi đứng không toàn hảo được.

Nhân loại cũng đã tiến về thức ăn, và thấy rõ thịt đỏ không tốt. Những cái gì gieo độc tố trong cơ tạng là người ta từ khước. Người ta trở lại ăn rau, con người nó thanh nhẹ. Lần lần bây giờ, người có tiền, có bạc, có bệnh không biết làm sao phải bắt buộc ăn rau cỏ nhiều hơn, để khôi phục cơ tạng tự nhiên và hồn nhiên như lúc sơ sanh, thì có nhẹ không có nặng. Nhưng mà càng ngày càng ăn đồ nặng là càng sanh bệnh, không có tinh khiết, lý luận cũng sai, suy nghĩ cũng sai. Ăn đồ tinh khiết thì suy nghĩ sáng suốt, thanh nhẹ hơn. Cho nên người ta ùn ùn đi ăn chay, Tây, Tàu, Mỹ bây giờ hướng về đồ ăn thiên nhiên nhiều hơn.

Có cuộc thay đổi lần lần. Càng ăn thịt càng tranh chấp, xừ nào mà ăn thịt nhiều, sát phạt con thú nhiều, rồi xừ đó bị nạn nhiều. Trước mắt chúng ta thấy, xem ti-vi là thấy, động đất một lần chết mấy trăm ngàn người. Hồi xưa chết mười ngàn người là quan trọng, mà bây giờ một triệu người không thành vấn đề. Vì người càng ngày càng đông, làm ô nhiễm bầu trời, nóng lạnh bất thường, thì gió mưa cũng bất thường, bão lụt cũng bất thường, gây nạn cho chung.

Vì lòng tham của con người, ai cũng muốn giàu, muốn có, muốn làm chủ tất cả, nhưng mà rốt cuộc không thấy rõ mạng chúng ta, sống tạm bao nhiêu năm đó, nhiều như là Thượng Đế cho một trăm năm là phải bỏ xác ra đi, nhưng mà càng ngày càng ôm, càng ngày càng tham, thì nghiệp càng ngày càng nặng tưởng mình sống không bao giờ chết. Tiền có, danh có, tiền bạc có, gia đình có, cái gì cũng tốt đẹp hết, nhưng mà không sống lâu được! Nhìn thấy rõ, nay thấy vui nhưng mà mai là đi đưa đám rồi.

Chuyện đó chúng ta biết hết rồi, thì thấy cõi phù sanh rõ ràng, tạm sống phải thực hành để tiến hóa. Nếu tạm sống mà không thực hành, thì ai là người lo cho tương lai của phần hồn? Chúng ta chịu tu chịu hành, tức là lo cho tương lai của phần hồn, chứ không phải lo tương lai cho địa vị mà chìm đắm ở tương lai.

Cảnh luân hồi, nhiều người chưa chết chưa biết. Luân hồi: trước kia chúng ta ác ôn, ngày nay chúng ta phải nhập vô xác con thú mới đền nợ được. Đền nợ bằng máu huyết xương thịt da cũng phải trả lại, một li cũng không có thiếu được, không có thiếu được ai được một đồng xu. Chớ người tu sợ nợ lắm! Tu chơn là sợ nợ lắm, mà tu tà là thích tiền. Tu một thời gian làm thầy địa lý là thích tiền, chứ không phải là tự thức để tu.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn hướng tâm cầu nguyện cho bd HUỶNH HƯNG.(tự Giá). Mất ngày 11.8.2015 (nhằm ngày 27.6 năm Ất Mùi) thọ 67 tuổi. Tại xã Viên Bình. H. Lịch Hội Thượng tỉnh Sóc Trăng. Được siêu thăng tịnh độ.
Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo

BẠN ĐẠO VIẾT

Thưa các bạn,

Chỉ còn không đầy 2 tháng là đến ngày Đại-Hội 34 Học & Hành tổ chức tại Atlanta, Mỹ Quốc.

Học và Hành

*Tình Trời giáo dục lý thâm sâu
Cảm thức chiều sâu rất nhiệm mầu
Giải tiến chơn hồn tâm hiểu đạo
Đào sâu chơn-ly rõ đuôi đầu
Vĩ-Kiên*

Vì thời-gian trong 3 ngày Đại-Hội không đủ cho huynh-đệ-tỷ-muội đào sâu để biết rõ tình Trời ở đâu? Giáo dục ra làm sao? Lý thâm sâu là như thế nào?... Vì thế chúng ta bắt đầu khai-triển là vừa. Tôi xin bắt đầu với vài câu thơ như sau:

*Trăm hoa đua nở tô sắc thắm
Hái hoa dâng Phật về dự hội.*

*Tu-hành khổ hạnh ai ơi!
Học-Hành khai-triển mở đường tự đi.*

Quý thương & kính chào

Bành Chí
(San Diego)